

Драги моји ученици,

Силом прилика, морамо овако наставити наставу. Довољно сте велики и зрели да се могу поуздано надати да схватате ситуацију и поштујете све предвиђене мјере како бисмо се сачували и што прије изашли из ове свјетске невоље.

Желим вас подсјетити на неколико чињеница из православне антропологије (наука о човјеку) како бисте лакше ово схватили и прихватили:

- Човјек се рађа по лику и подобију Божјем и као такав има моћ и снагу да креативно дјелује, па ће тако пронаћи и излаз из ове ситуације.
- Човјек је слободном вољом изашао из природне воље (прародитељски гријех Адама и Еве) и изабрао личну вољу по којој се влада и одлучује.
- Својом **личном** слободном вољом, човјек ствара, али и разара јер нема јасну представу и знање да одвоји зло од доброг. Тако људи некада нехотице, а некада и намјерно изазивају разне сукобе штитећи своје интересе. У случају овог вируса постоје многе теорије завјере, намјерног ширења, геополитичких стратегија и интереса... а то води човјека у параноју, страх, дезоријентацију... дакле ништа добро, па вас позивам да се не оптерећујете тиме. Ми смо мали народ, имамо низ својих проблема које не знамо ријешити, па свакако не можемо утицати на свјетске политике и интересе. Требамо уредити своје двориште, почистити пред својим вратима и гледати да штету сведемо на минимум. У преводу - то наравно не значи да не требате бити обавијештени и слободно размишљати, али не треба то да вам буде преокупација, имате ви друге ствари којима се требате окупирати... ☺
- Свака цивилизација има своје успоне и падове. Сада смо заиста у великом паду који се одражава прије свега на морал, а онда и на све сегменте човјековог живота. Кроз историју, падови су обично заустављани великим сукобима (ратови), али и кроз друге катаклизме – болести, природне катастрофе итд. Често, тек након великих страдања човјек погледа око себе и примијети да није сам... Сјетимо се поплава прије пар година: тада се појавио трачак наде, човјек је прилазио другом човјеку, помагао, појавила се солидарност итд. али то је било краткотрајно, локалног карактера и недовољно да се човјек уразуи. У свијету то није ништа промијенило, а код нас је одмах послвије несреће кренуло све по старом. Очигледно нам није било довољно.

Сада је катастрофа свјетских размјера па се можемо надати¹ да ће то бити довољно за катарзу (прочишћење) која ће преокренути ток цивилизације на горе! ... Жалосно је што човјек не може другачије да научи лекцију, али, већ је стао свјетски индустријски див, поново се види небо над Италијом, у Венецији се први пут види кроз воду у каналима... Што је важније, вирус је зауставио и вријеме. Више не журимо. Имамо времена за другог човјека, али кроз затворен прозор. Сада примијећујемо и да је прољеће, али кроз прозор... Одједном, сви само желимо да се сретнемо и дружимо, желимо да шетамо, желимо бити слободни. Сада смо сви

¹ Увијек вас учим да свако зло има и неко добро тј. из сваке невоље требамо извући и научити барем нешто добро - макар да не поновимо исту грешку!

некако једнаки, сви се једнако бојимо за себе и своје. Тако блиједо изгледа сјај и слава „успјешних, богатих и свих оних аутомобила, зимовања и љетовања“... Дакле, морамо се примирити, издржати да ово прође, а онда се реално надати да ће заиста доћи боља времена када ће човјечанство (по који пут већ?!) схватити да је живот вриједнији од интереса, да материјално не може испунити душу (намирити духовно) и да **срећа није у моћи већ у слободи**. Надајмо се да ће се човјек опет загледати у љубав која нас води у радост, срећу, духовно испуњење и коначно - у спасење. Надајмо се да је сада дошло вријеме када ће се човјек покајати и прићи Господу. Ваљда ће човјек опет научити да цијени творевину Божју – природу и другог човјека? Ако се то буде десило, онда сва ова патња и страдање има смисла, јер ми људи још нисмо (нажалост) дозрели да можемо научити на лакши начин...

У неким одјељењима сам већ дао тему за групно истраживање и реферат, а због нових околности, то ће бити индивидуални рад који ће уједно бити и оцјена у другом полугодишту. У том правцу, дајем и задатак за размишљање:

Птица у шуми – гладна, смрзнута, у животној опасности од грабљивица... а пјева. Ставимо је у златни кавез, хране има у изобиљу, стално јој је топло, потпуно је безбједна... али не пјева, него умире. То сви знамо.

Тема за рад: „*Човјек у златном кавезу*“ – имајући у виду да живимо у изобиљу хране, одјеће, топлоте, сигурности каква никада није била (наравно, не рачунамо садашњу ситуацију са вирусом), а ипак, никада човјек није био незадовољнији, окренут индивидуализму, изгубио се осјећај сигурности али и осјећај за другога...

- ⊗ У чему је проблем?
- ⊗ Да ли је слобода загарантована демократијом и људским правима - права слобода?
- ⊗ Чему све данас робујемо?
- ⊗ Да ли данашњи човјек умире у свом златном кавезу?
- ⊗ Није ли и ова болест показала како заробљени људи реагују када су у страху (нпр. бесмислена и себична куповина тоалет папира...)
- ⊗ Није ли ово прави моменат да се човјек промијени?

Ако немате бољу идеју, можете одговорити на ова питања и послати одговоре. Ако имате вољу и идеју, тим боље! Ова питања вам могу помоћи као путеводитељ, а мени ће бити задовољство да прочитам ваше мишљење.

Своје радове можете послати на parohija.laktaska@gmail.com

Обавезно наведите школу, име, разред и одјељење да бих могао унијети оцјене када за то буде прилика.

Наравно, желим да и овај пут бриљирате и да сви добију петице! ☺

Ваш вјероучитељ
јереј Дарко Савић